§ 7.

Diese Verordnung tritt am 1. Oktober 1940 in Wirksamkeit; sie wird vom Finanzminister im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.

Ing. **Eliáš** m. p.

Ježek m. p. Dr. **Kratochvíl** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. Dr. **Havelka** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. **Čipera** m. p.
Dr. **Krejčí** m. p. Dr. **Klumpar** m. p.

§ 7.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. října 1940; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. **Hácha** v. r.

Ing. **Eliáš** v. r.

Ježek v. r. Dr. **Kratochvíl** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. Dr. **Havelka** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. **Čipera** v. r.
Dr. **Krejčí** v. r. Dr. **Klumpar** v. r.

323.

Regierungsverordnung (IV) vom 12. September 1940,

betreffend die Auszahlung von Forderungen im Verrechnungsverfahren mit dem Auslande.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des Art. II des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

Art. I.

Der § 17 der Regierungsverordnung vom 23. Juni 1939, Slg. Nr. 155, womit eine Devisenordnung erlassen wird, wird durch einen Absatz 4 folgenden Wortlautes ergänzt:

„(4) Die Nationalbank bezahlt den Wert der Forderung an den inländischen Gläubiger nur nach der Anzeige der zuständigen Zahlstelle im Auslande. Sämtliche der Nationalbank von den inländischen Gläubigern bisher erteilten Aufträge jeder Art, welche die Weise der Auszahlung ihrer Forderungen betreffen und hinsichtlich der Person, durch deren Vermittlung die Auszahlung geleistet werden soll, vom Inhalte der Anzeigen der zuständigen Zahlstelle im Auslande abweichen, sowie derartige Aufträge, welche diese Gläubiger der Nationalbank erst in Hinkunft erteilen werden, sind für die Nationalbank unverbindlich. Ist in der Anzeige der zuständigen Zahlstelle im Auslande die Person, durch deren Vermittlung die Auszahlung geleistet werden soll, nicht bezeichnet, so kann die Forderung jener Person ausgezahlt werden, welche vom Gläubiger der Nationalbank jeweils zeitgerecht bekanntgegeben wird."

Vládní nařízení (IV) ze dne 12. září 1940

o výplatě pohledávek v súčtovacím řízení s cizinou.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

Čl. I.

§ 17 vládního nařízení ze dne 23. června 1939, č. 155 Sb., kterým se vydává devisový řád, se doplňuje odstavcem 4 tohoto znění:

„(4) Národní banka vyplatí hodnotu pohledávky tuzemskému věřiteli jen podle návěští příslušného platebního místa v cizině. Veškeré příkazy jakéhokoliv druhu, dosud udělené Národní bance tuzemskými věřiteli, které se týkají způsobu výplaty jejich pohledávek a odchylují se co do osoby, jejímž prostřednictvím se má výplata provésti, od obsahu návěští příslušného platebního místa v cizině, jakož i takovéto příkazy, které tito věřitelé udělí Národní bance teprve v budoucnosti, jsou pro Národní banku nezávazné. Není-li v návěští příslušného platebního místa v cizině označena osoba, jejímž prostřednictvím se má výplata provésti, může býti pohledávka vyplacena osobě, kterou věřitel Národní bance zavčas oznámí v každém jednotlivém případě."

Art. II.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Kundmachung in Wirksamkeit; sie wird vom Finanzminister im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.

Ing. **Eliáš** m. p.

Ježek m. p. Dr. **Kratochvíl** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. Dr. **Havelka** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. **Čipera** m. p.
Dr. **Krejčí** m. p. **Bubna** m. p.
Dr. **Klumpar** m. p.

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. **Hácha** v. r.

Ing. **Eliáš** v. r.

Ježek v. r. Dr. **Kratochvíl** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. Dr. **Havelka** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. **Čipera** v. r.
Dr. **Krejčí** v. r. **Bubna** v. r.
Dr. **Klumpar** v. r.

324.

Regierungsverordnung (V) vom 26. September 1940 über die Abänderung und Ergänzung der Devisenordnung.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des Art. II des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

Art. I.

Beschränkungen und Verbote, die in den Abschnitten I bis IV der Regierungsverordnung vom 23. Juni 1939, Slg. Nr. 155, womit eine Devisenordnung erlassen wird, in der Fassung der Regierungsverordnungen vom 21. Dezember 1939, Slg. Nr. 12 vom Jahre 1940, vom 8. Februar 1940, Slg. Nr. 78, und vom 11. April 1940, Slg. Nr. 180, enthalten sind, gelten nicht im Verkehr zwischen dem Protektorate Böhmen und Mähren und dem übrigen Reichsgebiet. Das übrige Reichsgebiet gilt nicht als Ausland; physische und juristische Personen, die ihren Wohnsitz, dauernden Aufenthalt, Sitz oder Ort der Leitung im übrigen Reichsgebiet haben, sowie Zweigniederlassungen (Filialen) inländischer Unternehmungen und Betriebe von Inländern im übrigen Reichsgebiet gelten nicht als Ausländer.

Art. II.

Die Devisenordnung wird ferner abgeändert und ergänzt, wie folgt:

1. § 10, Abs. 1, lit. a), hat zu lauten:

„a) inländische und ausländische Wertpapiere in das Ausland auszuführen,“.

Vládní nařízení (V) ze dne 26. září 1940 o změně a doplnění devisového řádu.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

Čl. I.

Obmezení a zákazy, obsažené v oddílech I až IV vládního nařízení ze dne 23. června 1939, č. 155 Sb., kterým se vydává devisový řád, ve znění vládních nařízení ze dne 21. prosince 1939, č. 12 Sb. z roku 1940, ze dne 8. února 1940, č. 78 Sb., a ze dne 11. dubna 1940, č. 180 Sb., neplatí ve styku mezi Protektorátem Čechy a Morava a ostatním říšským územím. Ostatní říšské území nepokládá se za cizinu; fysické a právnické osoby, které mají bydliště, trvalý pobyt, sídlo nebo místo své správy v ostatním říšském území, jakož i pobočky (filiálky) tuzemských podniků a závody tuzemců v ostatním říšském území nepokládají se za cizozemce.

Čl. II.

Devisový řád se dále mění a doplňuje takto:

1. § 10, odst. 1, písm. a) zní:

„a) vyvážeti do ciziny tuzemské a cizozemské cenné papíry,“.